KASİDE-İ ERCÛZE

İmam Ali

Kerrema'llâhü veche

(Tam Metin)

İhramcızâde

Hacı İsmail Hakkı ALTUNTAŞ

BİR KÜLTÜR HİZMETİDİR
PARA İLE SATILMAZ

İSBN:
ismailhakkialtuntas@gmail.com
http://ismailhakkialtuntas.com

Dizgi : H. İsmail Hakkı Altuntaş
Kapak :
Baskı- Cilt :

KASİDE-İ ERCÛZE

Hz. İmam-ı Ali kerrema'llâhü veche tarafından bahr-ı recez vezni üzere yazılan ve istikbalden haber veren meşhur kasidedir. [1]

Bu haberleri hakkında Bediüzzaman kaddese'llâhü sırrahu'l azîz Hazretleri kasidesi için şöyle demektedir.

"O Ercuzenin mevzuu ve içindeki maksad-ı aslî; İsmi A'zamı tazammun eden altı ismin ehemmiyetini beyan etmek, hem o münâsebetle istikbaldeki bir kısım umur-u gaybiyeye ve te'sis-i İslâmiyette bir kısım mücâhedâtını işâret etmektir. Evet, Hz. İmâm Üstâdı olan Habibullah'dan Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemden aldığı dersin bir kısmını işarî bir surette zikrediyor." [2]

Seneler önce bulduğumuz bir nüsha ile tercümesini yapmaya çalışmıştık. Fakat tercüme yaparken toplu manaya gidilince ister istemez tahrifat ve birçok yanlışlar yapmış olduğumuzu bir zaman sonra gördük. Osmanlıca olarak elime geçen bir tercümeyi incelediğimde yaptığım hataları ve noksanlıkları görünce düzeltmek ve meraklıları için tekrar hazırlamak iştiyakı içimizde doğdu.

Elimize geçen Osmanlıca nüsha tercümesi Mecmuat-ül Ahzab'taki metne sadık olması nedeniyle güzel bir çalışma idi. Tercümeyi Risâle-i Nur Şakirdlerinden biri olduğu yazı üslûbundan anlaşılıyordu. Fakat adını gizlemiş olan bu alim kardeşimiz için duacı olarak istifade edilmiş ve gerekli ilaveler ile zenginleştirilme sağlanarak yeniden hazırlamaya gayret

---

[1] Ahmed Ziyâeddin Gümüşhânevî, Mecmuat-ül Ahzab, s. 582. 597

[2] Hz. Ali kerrema'llâhü veche Ercüze Kasidesi'nde istikbâle dair bazı haberler de vermiştir. (18. Lem'a için bkz. Sikke-i Tasdik-i Gaybî, s. 132-141. Osmanlıca esas nüsha)

ettik.

Niyetimiz büyüklerimizin bize bu dini emanet ederken geçirdikleri sıkıntıları, fedakârlıkları, ileri görüşleri ile gaybî hadiselere vukûfiyetleri göz önüne sermeleri yönünden bu kıymetli kasideyi bizlere ulaşmasında emeği geçenlere ve başta Hz. Ali kerrema'llâhü veche Efendimizin şefaat ve duaları için Allah Teâlâ arz u niyaz ederiz.

Allah Teâlâ yardımcımız olsun.

Âmin

İhramcızâde
İsmail Hakkı ALTUNTAŞ
Esenler / İstanbul
2010

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسولنا محمد وعلى اله

وصحبه وسلم اجمعين

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

Hamd yüce ve sadık olan Allah Teâlâ’ya mahsustur.
Allah Teâlâ; Vahid, Ferd, Alîm, Râzık,

Melik, Kuddus, Celâl sahibi,
Rızıkları ve ecelleri takdir eden,

Her şeyi bilen benzersiz olan
Celâli yüce, benzeri olmayan

Kaderleri zamanın öncesinde ezelde
Kara, deniz ve dağ şeklinde oluşunu takdir edendir.

Onun sıfatları celâl cihetiyle yükseldi
(Allah’ın) Teâlâ (sıfatının) benzeri asla olamaz

Nimetleri sayılmakla bitmez
Mahlûkâtı hakkında hükmü ret edilemez.

O faziletli ve keremlidir.
"İnsana bilmediğini öğretmiştir." [3]

Bize verilen ilmin en son varıldığı nokta
Bizim yanımızda hak ve kesin olan husus şudur ki;

O tek olan Rabb'dir
Mülkünde tek olan, ilmiyle eşsiz olandır.

Gaybında dilediği şeye muttali olur.
Bütün hayırları elinde toplamıştır.

Âlemden zürriyetleri ve bir takım kavimleri seçmiştir.
Onların saadetleri için kalemleri çalıştırmış (iyi yazmıştır)

Onları hakikat vadilerinde dolaştırmıştır.
Sonra onlara en doğru yolu göstermiştir.

"Ben sizin Rabbiniz değil miyim"[4] dediği günden beri
Bizi şahit tutmuştur. O halde ahdinize hıyanet etmeyin.

Yine hamd o Allah'a mahsustur ki bize hidayet etmiştir.
Şaşkınlığımız halinde (bocalarken) bizi seçmiştir.[5]

Sonra salât ve selam sürekli
Değeri yanımızda çok yüce olan O Nebi üzerine olsun

---

[3] İkra, 5
[4] Â'raf, 172
[5] "Seni şaşırmış bulup, doğru yola eriştirmedi mi?" Duha, 7

Ki hususî şerefe mazhar olan Muhammed [6] dir.
Allah Teâlâ onu kıyamete yakın bize göndermiştir.

O semâda Ahmet ismi ile isimlendirilmiştir.
O takvâ hazinesi, cömertlik denizi hidayet nurudur.

Mevlâmız[7] vasıflarında kâmil sıfatlıdır.
Nurları bizâtihi kendinden yayılır

Levhi mahfuz onun nurundan yazıldı.[8]
O ondaki yazılı olanları haber vermek için (dünyaya) geldi.

Levh'de ne varsa hepsine muttali[9] oldu.
Fakat o işittiğinden başkasını söylemedi.[10]

Dostu (Allah Teâlâ) ne söylediyse O'nun için
Söyledi. O'ndan (Allah Teâlâ'yı) anlattı.[11]

Söylenmesini nehyettiği her ne olursa olsun
Edebinden dolayı mecalsiz kaldı.[12]

Olmuş ve olacak şeylerin bilgisi
Göğsünde toplanmış ve sırlanmıştır.

---

[6] Sallallâhü aleyhi ve sellem
[7] **Mevlâ*:*** Efendi, sahip, malik.
[8] Görünmeye başladı.
[9] **Muttali*:*** Öğrenmiş, haber almış, bilgi edinmiş.
[10] **"O, hevâdan (arzularına göre) konuşmaz. Söyledikleri, kendisine indirilen bir vahiydir"** Necm, 3-4
[11] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem kendinden bahsetmedi.
[12] **"Gözü oradan ne kaydı ve ne de onu aştı." Necm, 17**

Bu sıfatlara sahip olan kimse
Dünyada herhangi bir şeyle nasıl mukayese edilebilir.

***

Ben onun feyzinden avuçlayan kimse (Ali) yim
Çünkü O vasf edilemez büyük bir denizdir.

Sözü muhtaç olan bir kulun bir âdeti üzere söylerim
Zengin ve muktedir olan mevlâmızın affına sığınırım[13]

Ben Hidayet eden zâtın amcasının oğluyum[14]
O Hakk'a davet eden Mustafa'dır.[15]

O beni **Ali** (isminden) sonra **Haydar** diye de çağırmıştır.
Huneyn'de savaştık. Hayber'in fethi bizimle oldu.

Zü'l Kerrâr denilen atın arkasına bindiğimden.
Çarpışırken tozu dumana kattım [16]

Ordu Medine'den çıktığından beri[17]
Zafer ve sekinet ile yardım edilmiş (tir)

(Çünkü) İçinde Emin diye çağrılan bir zât vardır ki
Kat'î olarak Allah Teâlâ'nın yardımı O'nunladır.

Ne zaman ki ordu vadide konakladılar
İçlerinden Bilâl (Habeşî)[18] kalkıp şöyle dedi

---

[13] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemin affına sığınarak
[14] Hz. Ebû Tâlib aleyhisselâmın oğlu Ali'yim.
[15] Sallallâhü aleyhi ve sellem
[16] Haydar-ı Kerrar; Kerrâr, döne döne savaşan demektir. Hz. Ali savaşırken önünde kimse durmazdı.
[17] İslamı yaymak için İslam ordusu cihada çıktığından beri

“Kim bizim vardığımızdan geri kalırsa
O kişi Allah Teâlâ’ya verdiği söze muhalefet etmiş olur” [19]

İçinde benden başka gaip olan yok idi (herkes gitmişti)
Gözüme bir hastalık isabet etmiş (olduğundan gidemedim) [20]

---

[18] Radiyallâhü anh

[19] Hayber Seferi için

[20] **(Kaside-i Ercuze’de geçen beyitleri daha iyi anlamak için bu kısmı önceden okumak faydalıdır.)**

Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem, bir gün sabah namazını kılıp mescitte ashabıyla oturup sohbet ederken Cebrail aleyhisselâm Hayber Kalesi’ni fethetmesi gerektiği vahyini getirir. Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemin Cebrail’in getirdiği vahyi ashaba bildirmesinin ardından, ehl-i İslam olan ve din gayreti taşıyan herkes gaza niyetiyle Hayber Kalesi’nin fethine çağırılır. Bu çağrıya kulak veren yirmi bin Müslüman er, savaş tedariki görür. Yapılan bu hazırlıkların ardından İslam dinini sembolize eden alemlerini de omuzlarına alan ashap, Mekke’den Hayber’e doğru Hayber Kalesi’ni fethetme niyeti ile yola çıkar. Müslüman ordusu, Hayber’e varır varmaz Hz. Ömer radiyallâhü anh, Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem tarafından Hayber Kale’sine elçi olarak gönderilir. Hz. Ömer, Hayber ehlini imana ve İslam’a davet etmek için kaleye gider fakat burada taş, sopa ve od ile karşılanır. Hz. Ömer’in İslam dinine olan daveti, yedi kapısı olan Hayber Kalesi’nin on iki beyi ve kale içinde yaşayan halk tarafından kabul edilmez. Bu olayın hemen ardından fetih süreci başlar.

İleriki günlerde sırasıyla Hz. Ebubekir, Hz. Ömer ve Hz. Osman radiyallâhü anhüm İslam sancağını alarak ashap ile birlikte Hayber Kalesi’ne kaleyi fethetmeye gider. Lakin tüm uğraşlara rağmen ashaptan hiç kimse bu konuda bir türlü muvaffakiyet gösteremez. Üstelik ashaptan pek çok kişi şehit olur. Hayber’in yirmi gün geçmesine rağmen fethedilememesi ve pek çok kayıp verilmesi ashabın ve Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemin müteessir olmasına sebep olur. Bu sırada Rasûlüllah sallallâhü

aleyhi ve sellem, ashaba Hz. Ali kerreme'llâhü vecheyi sorar. Hz. Ali'nin gözlerinin hasta olması sebebiyle Hayber Kalesi'nin fethine katılmadığının Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve selleme söylenmesinin ardından Allah Teâlâ'ın izniyle Hz. Ali'nin gözlerinin olağanüstü bir tedavi ile yani Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemin ağzından tükürük çıkarıp sürmesiyle tedavi edilir.

"Allah'ın Arslanı" sıfatı ile bilinen Hz. Ali kerreme'llâhü veche, gözlerinin iyileşmesinin ardından hemen silahını kuşanıp Zülfikar'ı takar ve Düldül'e binip Hayber Kalesi'ni fethetme amacıyla tek başına yola çıkar. Hayber Kalesi'nin etrafındaki kırk arşınlık su dolu hendeği bir sıçrayışta sıçrayarak geçen Hz. Ali, bu davranışıyla herkesi şaşırtır. Hendeğin öbür tarafında Hz. Ali, Hayber Kalesi beyinin kardeşi Anter ile savaşmaya başlar. Hz. Ali Anter'i İslam dinine davet eder; ama Anter bu davete icabet etmez. İmana gelmeyen Anter, Hz. Ali'nin Zülfikar'ından eman bulamaz ve tek vuruşta atı ile birlikte iki parçaya ayrılmak suretiyle canını cehenneme ısmarlar. Kardeşinin öldürüldüğünü gören Amr, kısa bir şaşkınlığın ardından iki çuvalı üst üste giyerek kaleden dışarı çıkar ve Hz. Muhammed'i, Hz. Ali'yi öldürmek, ehl-i beyti esir etmek niyetiyle Hz. Ali ile savaşmaya başlar. Hz. Ali kerreme'llâhü veche, Dehhak'ın neslinden gelen ve onun kılıcına sahip olan Amr'ı da imana davet eder; ama Lat-ı Menat'a tapan Amr da kardeşi Anter gibi bu daveti kabul etmez ve Hz. Ali'nin Zülfikar'ının bir hareketiyle atıyla beraber iki parça olup ölür. Hz. Ali'ye hamle yapmak isteyen iki leşkerin de Hz. Ali'nin **narası sayesinde sersem olup ölmesinin ardından** Hz. Ali, Hayber Kalesi'nin kapısına yapışır ve otuz bin batman ağırlığında olan bu kapıyı yerinden koparır. Sonra bu kapıdan Hayber Kalesi'nin önündeki hendeğin üzerine köprü yapar. Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem o sırada kaleden Hz. Ali'nin üzerine atılan olağanüstü ağırlıktaki kaya parçasını mucizevî bir şekilde Hz. Ali'ye haber verir. Hz. Ali de bu taşlardan İsm-i Azam duasını (**Sekine Duasını**) okuyarak korunur ve taşlara Zülfikar'ı karşı tutarak iki parça eder. Köprü üzerinden geçerek kaleye giren İslam askerleri, Hayber Kalesi'ndeki askerlerinin kimini kırar, kimini Müslüman yapar. Böylece kale fethedilir ve kalenin içindeki mallar, silahlar fethin yirminci

Damadı Osman'ı[21] da göndermiş
Mustafa aleyhisselâm. Cahil kavmi uyarsın diye.

Çünkü onda bir vakar var idi.
Arapların arasında hem bir iftiharı vardı. [22]

O zaman Nebi [23] şöyle içten dua ederek
Dedi ki; "Ya Rabbî damadım Ali'yi getir (isterim)

Bir gizlice sesle (hasta halimden) uyandım.
Şöyle diyordu: **"Yâ Ali korkak bir kimse olma**

Hâdî zâta[24] yürümekte gayretli ol
Düşmanlara karşı O'na yardım etmen için

Yarın sancağı taşıyacaksın"[25]

---

gününde Müslüman askerleri tarafından ganimet olarak ele geçirilmiş olur.
BÜLBÜL, E. (Haziran/2008). Hazret-İ Ali Cenkleri Üzerine Bir Tetkik İnceleme-Metin). Sivas: Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Lisansüstü Eğitim, Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Halk Bilimi (Folklor) Bilim Dalı İçin Öngördüğü 221236 Yüksek Lisans Tezi. s. 95-96

[21] Radiyallâhü anh

[22] (Fakat fayda etmedi; Hayber Yahudileri teslim olmadılar)

[23] Sallallâhü aleyhi ve sellem

[24] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve selleme

[25] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem buyurdular ki:

"Yarın sancağı öyle birisine vereceğim ki, Allah ve resulünü sever, Allah ve resulü de onu severler. Allah kaleyi onun eliyle fethedecektir"

Ertesi gün sancağı Hz. Ali'ye verdi ve Hayber kalesini fethetti."

(İbn-i Hasan el-Kilabi'nin "Müsned-i Dimaşk" Hadis no: 27 / Az

Hemen o an da kalktım ve ayeti okudum.

Sonra zırhımı ve miğferimi giydim
Kılıcım Zülfekârı'mı [26] aldım

Atıma seri bir şekilde yöneldiğim zaman
Ona bindiğim zaman ağrılar (hastalığım) benden gitti

Fakat iki gözümde rahatsızlığım devam ediyordu.
Bu hal benim mutad (alışılmış) bir halim de değildi.

Bunun üzerine Fatıma[27] uykudan uyandı
Nerede ise yüzüne (üzüntüden) ellerini vuracaktı.

Olanlardan kendisine haber verilmemişti.
Çünkü o biliyordu ki benim iki gözümde elem var.

---

bir farkla aynı mealde: Siret-i İbn-i Hişam c.3, s.334 / Müsned-i Ahmed bin Hanbel c.5,s.33 / İbn-i Sa'd'ın "Tabakat" c.3, s.158 / Tarih'üt Tabari c.2, s.93 / Tirmizi Hadis no: 3970)

[26] **Zülfekar:** (Zülfikâr) Çatal şeklinde iki başlı kılıcının adıdır. **Zû** "sahip", **fakara** "deldi" demektir. Kelimenin tamamı delici anlamına gelir.

Hz Ali kerreme'llâhü vechenin Uhud savaşında Kureyş'in önde gelen savaşçılarından dokuz kişiyi öldürdüğü, bu savaşta bedeninden yetmiş yara alarak son ana kadar peygamberi savunduğu, bu sebeple de Cebrail'in, **"Zülfikar'dan başka kılıç, Ali'den başka da yiğit yoktur."**

("**La fata illa Ali, la saif illa Zülfekâr**" لافتى الاعلى لاسيف الاذوالفقار)

dediği rivayet edilir. Zülfekâr'ın Topkapı Sarayı'nda olduğu iddia edilir. Diğer rivayetlere göre Halife Ali'nin vasiyeti üzerine Necef'te denize atıldığı belirtilmiş ve sonradan Med'den gelen Ebu Müslim Horasani bulmuş.

[27] Aleyhisselâm

O zaman halimi (O'na) şerh ettim (açıkladım)
Fatıma kendisine dedi ki **"Yürü aldırış etme"**

"Şüphesiz babam ve ordusu mansur olacaktır."[28]
"Gayretleri meşkûr olacak ve mükâfat görecektir"[29]

Sonra Hasaneyn'imi [30] gördüm. İstiyordum ki;
Bir bakışla onlara veda edeyim, olmadı[31]

Her ikisini de uykuya dalmışlarken kokladım
Rabbime dua ettim ve oruç tutmaya nezr ettim[32]

Allah Teâlâ için eğer selametle dönersem
Velimeyi[33] yemeden ikrâm olarak oruca niyetlendim.

O gece sabaha kadar yürüdüm
Kavuşmayı arzulayan birisi olarak Tâhâ'ya [34] yaklaştım

Nebi aleyhisselâm beni görene kadar yürüdüm
Selâm verdiğimi (gördü)Kardeşlerime işaret eyledi

---

28 "Babam Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem ve ordusu zafer kazanacaktır."
29 "Gayretleri beğenilmiş olacak ve karşılığını görecektir"
30 Hasan ve Hüseyin aleyhimesselâm
31 Vedalaşma zamanı bulamadım.
32 Oruç tutmayı adadım
33 **Velime:** Düğün münasebetiyle verilen yemek. Sevinç ve saadet ifade eden her türlü merasim sebebiyle verilen ziyafetlere de velime dendiğini söyleyen olmuştur (Şevkânî, Neylü'l-Evtar, VI, Mısır t,y., 198) **"Savaştan dönüşte verilecek yemeyi bile yemeden önce oruç tutmayı adadım."**
34 Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve selleme

Buyurdu ki; **"Sancağı Behlül'e[35] verin"**
"Allah Teâlâ'yı ve Rasûlüllahı seven kimseye"

Sonra; **"İki torunumun babası bana yaklaş"**
"Allah Teâlâ'dan iki gözüne şifa isteyeyim"

Her ikisine şifalı tükürüğünden sürünce
İkisini de iyileştirdi ve ikisi de görür hale geldi.

Her ikinsinin etrafında elini gezdirdi
Onlardaki elem hemen şifa buldu

O anda O'nun[36] her iki elini arka arkaya öptüm
Sora Rabbim Allah Teâlâ'ya şükür olarak hamd ettim

Meydanın ortasına gitmek için yürüdüm
Ümmetin savaşmaya hazır bir askeri olarak

İlk karşıma çıkan **Abîd**[37] oldu
Şiddetli savaşçıya merhaba olsun

Bana dedi ki **"Ey Ebî Tâlib'in oğlu!**
Şu savaşmak isteyenin yardımına geldin"

Kendi zannınca cehâletle savaşmak isteyen Muhammed'in
Biz ona akıl yoluyla tabi olacakmışız

Kendisinden önce gelen dini terk edecekmişiz
O din ki ehline Tevrat hidayet etmiştir.

---

[35] **Behlül**: Mizahı seven, Hayır sahibi, çok iyi kişi,
[36] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem
[37] Anter

Heyhât! O bizden asla bir şey göremez
Ancak kafaların havada uçtuğu bir vuruşma görür.

Yine dedi ki; **“Çok şiddetli gücümle karşı karşıya geldin**
Nice kahramanları parçalayarak öldürdüm”

Hücum ederek bana vurmak istedi
Koluyla, eliyle, beş parmağın hepsiyle

Zülfekâr ile vurarak ona hemen karşılık verdim
Ölüme yaklaştıracak bir darbeyle onu yere yıktım.

O zaman melekler tekbir getirdiler
Cinler yetişilecek[38] korkusuyla kaçıp gittiler

Çünkü o (vuruş) Hâşim’in vuruşu idi
Güçlü bir melek (kuvvet)[39] tarafından yardım edilmiş idi.

Savaş ateşi şiddetli alevlendiğinden beri
Sema boşluğundan haykırmalar duydum

Muhtâr’a[40] dedim ki; **“Ey beşerin en hayırlısı**
Bu iş nedir? Buyurdu ki; **“Sabitkadem ol, zaferi müjdelerim**

Allah Teâlâ’nın yardımı geldi bize doğru koşuyor.
Çünkü biz işimizi O’na havale ettik.

Cebrâil ve melekler semâda
Dua seslerini yükseltmektedirler

---

[38] Ölüm bizede ulaşacak korkusuyla meydandan kaçtılar
[39] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemin manevi gücü
[40] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve selleme

Kınanmış kalabalığa galip gelmemiz için
Hayber Kalesinin arkasındaki Yahudilere"[41]

O anda yüksek sesle tekbir getirdim
Sevinçten dolayı Müjdeleyicinin[42] zaferiyle

İslâm askerleri de tekbir getirdiler
Kınanmışlara hep beraber hücum ettiler

Rabbimin izniyle kaçarak hezimete uğradılar
Korku ile doldular daha da korktular

Hep beraber kale ehline göründüler
Onlar[43] zannettiler ki zenginlikleri kendilerini korur.

Kale kapısına doğru azimle yöneldim
Onu sarstım, civardaki tepelerde (taşlar) sarsıldı

(Onlara bağlı olarak) Öyle ki o çok sağlam idi.
Kırmızı renkli bir takım taşlar (dan yapılmıştı)

Kale kapısının yıkıldığını gördüklerinde
Her biri hezimete uğradıklarını anladılar.

"Onların kaleleri bir koruyucu olmayınca" [44]

---

[41] Hayber'e sığınmış Yahudilere
[42] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem
[43] Yahudiler
[44] "Ehl-i kitaptan inkâr edenleri, ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O´dur. Siz onların çıkacaklarını sanmamıştınız. **Onlar da kalelerinin, kendilerini Allah Teâlâ´dan koruyacağını sanmışlardı.** Fakat Allah Teâlâ´nın azabı, onlara beklemedikleri yerden geliverdi. O, yüreklerine korku düşürdü; öyle ki evlerini hem kendi

Onların asileri bize itaat edici olamazdı

Ordu bana doğru toplandı. Tâ ki
İbn-i Mettâ[45] balığının karnını gibi oldum[46]

Sonra elimle (kapıyı) köprü gibi uzattım
Tâ ki üzerinden ordu geçe, yürümeye başladı[47]

Bu derin hendeğin yarığından
Onun üzeri en kolay (geçilecek) yol halini aldı

Allah Teâlâ öyle bir kaleyi bize fetih ettirdi ki;
Tubba' ve Âd kavmine ait idi.

Kerim olan Allah Teâlâ bizim hakkımızda değiştirdi[48]
Korkuyu emniyete, şefkate ve iyiliğe (değiştirdi)

Onun (Hayber) fethi Tâhâ'nın[49] mucizelerindendir.
Öyle ki O'nun ne benzeri ne de biriyle kıyas edilebilir.

Bundan dolayı iki isim sahibi oldum
Bir de künye ki daha önce hiç duymadım

****

---

elleriyle, hem de müminlerin elleriyle harap ediyorlardı. Ey akıl sahipleri! İbret alın." (Haşr,2)

[45] Yunus aleyhisselâm

[46] Kapının altına girerek köprü olması için destek verdim.

[47] Bkz: (BÜLBÜL, Haziran/2008), s. 95-96

[48] Bize bu kaleyi onlardan almamızı ihsan etti.

[49] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemin

"Ebâ Türab" [50]künyesini bana vermişti
Adnân'ın Nebi'si Hâdi olan Mustafa [51]

Şöyle ki; Fatıma[52] ile bir kırgınlığım olmuştu.
Sonra bu kırgınlığımın ardından (Fatıma) pişman olmuştu.

Ben mescidin köşesine gelmiş (yatmıştım)
Sıkıntılı bir halde uyuyup kolumu yastık yapmıştım

Tavandan üzerime toprak dökülmüştü
Bundan dolayı Rabbime yakınlığım arttı.

O anda Arâbî Nebi[53] gelmiş
Başıma gelen işi soruşturuyordu

Beni yatmış halde uykuda görünce
Kalbi bana acır oldu

Bana dedi ki; **"Ey Ebâ Türâb uyan!**
Sana isabet eden musibet bana ağır geldi"

Şerefli elini bana doğru uzattı.
Dedi ki; **"Azimet olan rızaya yaklaş"**

"Yumuşak sözler söyle" diye başladı
(Sonra) Buyurdu ki; **"Kalk Fatıma seni**(n halini) **görsün"**

"Çünkü Sen kızıp (evden) çıktığından beri
Göz pınarlarının yaşları hala akmaktadır."

---

[50] Toprağın Babası
[51] Sallallâhü aleyhi ve sellem
[52] Aleyhisselâm
[53] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem

O zaman Rasûlüllah'a hürmeten hemen kalktım
Sonra emirlerine uyarak kabul ettim.

Mahlûkatın en şereflisi önümde yürüdü
Tâ ki Marziye[54] (Fatıma aleyhisselâm)´ın evine geldik

Girdiğimiz zaman şeytan tekbir getirdi (çığlık attı)
Ferahlıktan dolayı, hem de iftirayı teyit etti

O anda O'na yöneldim elini öptüm
Dedim ki; **"Ey zorlukların kendisine kolay olduğu kimse"**

Sen Hakk'ın nurusun ey mertebesi yüce olan
Ey gazaplanmış kimseyi kurtaran

Cânî bir kul olsam da
Şeytânî bir huya tabi olarak" (hata etmekten kurtardın)

Fatıma'da bana doğru yönelerek şöyle dedi
"Ben bu işimde cahillik etmiştim.

Ey babamız bizim hepimiz için mağfiret dile
Rabbimiz dua edeni işitir"

Sözünü tamamlamıştı ki;
Cebrâil aleyhisselâm **Tâhâ**'ya[55] geldi, dedi ki;

"Ya Muhtar (aleyhisselâm) Yüce Rabbimiz
Sana selam söylüyor, Ali'yi müjdele

[54] Rızayı kazanmış kadın
[55] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem

Yine tertemiz Seyyide'yi
Kendisinden Marziyye (razı olunmuş) **Fatıma Sıddıka'yı**

Sonra Allah Teâlâ buyurdu ki: **"Ben ikisinde affettim**
Aralarında geçen savaşmayı (kaldırıp affettim)

Çünkü ben çok affediciyim (yapacaklarına da) **aldırmam**[56]
Sizde yine hayırlı işler yapmaya yönelin

Nebi aleyhisselâm bu güzel ikâle [57] çok sevindi
Ve yalvararak Allah Teâlâ'ya dua etmeye başladı

Sonra şöyle buyurdu**: "Ey merhametlilerin en merhametlisi**
İkram olarak âli beytin[58] **günahını affeylemeni,**

Onların ilmini ve hayırlı amellerini artırmanı
Çünkü Sen her şeye ezeli (devamlı) merhameti olansın"

****

Ey bana soru soran, **"Bana ne sorarsan sor**
Benim ilmim mirastır [59] **ve ledünnidir"** [60]

---

[56] **"Allah böylece, senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlar, sana olan nimetini tamamlar, seni doğru yola eriştirir."** Fetih, 2

[57] **İkal**: İkl, bağ, bend. * Daha ziyade Arabların başlarına koyup sardıkları bağ, agel.

Burada geçmiş ve gelecek olayların birleştirilmesi

[58] Âl: Hz. Fatıma aleyhisselâm, Hz. Ali kerreme'llâhü veche, Hz. Hasan aleyhisselâm, Hz. Hüseyin aleyhisselâm

[59] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemden direk alınan ilim

[60] Allah Teâlâ'dan ihsan edilen keşfî ilim

İstersen geçmiş zamanlardan sor
İstersen gelecek zamanlardan sor

Onların bütün haberleri (bilgileri) benim yanımda açıktır
Fakat bazı zaman onların sırları ifşâ olabilir[61]

İşte sana açık bir delili olan bir söz
Sana tafsilatlı olrak gelecekten haber veriyor

Dokuz ilmi[62], Farslıların hesabına göre
İsyanların olduğu dokuz karn [63] dan sonra

Farslar Araplara galip gelecek
Onları köpeklerin öldürüldüğü gibi öldürecekler [64]

---

[61] Bazı zaman ben açıklayabilirim
[62] Havas kitaplarında kullanılan Dokuz rakamı esas alınarak yapılan cifir hesabı
[63] **Karn**: "Zaman, devre. * Bir insanın ortalama ömrü olan altmış sene. * Yüz yıllık zaman. Asır. * Boynuz. Hayvanda başın boynuz yerleri, boynuz yerinden sarkan saç. (Karn, iki mânaya gelir. Birisi, zamandan bir müddete mukterin olan ümmet, bir zaman ahalisi olan hey'et-i içtimaiye ki, ""hayrul kuruni karni"" hadis-i şerifi bu mânayadır. Bunda sivrilmek veya mukarenet etmek manası vardır. Bu mukarenet veya efradın yekdiğerine mukareneti veya bir peygamber, bir âlim, bir reis gibi büyük bir şahsiyete mukareneti mülâhaza olunur. Diğeri de müddet-i zamanın kendisine denir ki, asır gibi ekseriyetle yüz sene takdir edilmiştir.)”
[64] Hz. Ali kerreme’llâhü vechenin gelecekle ilgili ilk haberinin meali şu şekilde: "Dokuz karn sonra (Fürs), yani akvam ı Şarkiye, Â'râb üzerine hücum edecek, galebe edip Â'râbı hayvan gibi kesecek. Öyle müthiş fitneler ve karanlıktı musibetler ki: en karanlıklı gecelerden daha ziyade karanlık olacak. İşte Hazret-i Ali Radıyallahü Anh'ın bir keramet-i bahiresi ki kendinden beş yüz sene sonra gelen ve Ar ab Devlet-i Abbasiyesini mahveden ve

hadsiz kütüb-i islâmiyeyi nehr-i Fırat'a döken ve Â'râbı gayet zalimane katleden Hülagû vakıa-i meşhuresini haber veriyor. Çünkü meşhur olan kam kırk sene değil o zamanın istilahınca ağleb-i ömür olan altmış seneden ibarettir. Çünki bir devir altmış senede değişir. Bu suretle İmam-ı Ali Radıyallahü Anh'ın hicretten otuz sene sonra Kûfe'de yazdığı bu Ercüze'deki dokuz defa altmış, otuza ilâve edilse beş yüz yetmiş oluyor ki. Cengiz'in ve Hülagû'nun hücum ve tahribat zamanıdır."

Tarih: Hicrî 570. Yer: Bağdat. Hz. Ali kerreme'llâhü vechenin haber verdiği hâdise bakın nasıl aynen gerçekleşmiş.

"Hülâgû ordusu. Bağdat'ı kuşattı. Neft ateşleri ve mancılık taşları atmaya başladı. Kırk elli gün süren muharebe esnasında. İslâm dünyasının en gözde şehirlerinden olan Bağdat yakıldı, yıkıldı. Başvezir İbn-i Alkamî. barış teklifinde bulunmak üzere halifeden izin aldı ve muhasara ordusuna gitti. Orada diyeceğini dedikten sonra dönüp geldi. 'Hülâgû. sizi makamınızda alıkoymak, hatta kızını oğlunuza vermek istiyor. Ecdadınızın Deylemlilere ve Selçuklulara tabi olduğu gibi, siz de bunlara itaat ederseniz. Müslümanların canını ve malını kurtarmış olursunuz, bir süre sonra da dilediğinizi yaparsınız'dedi.

Zavallı halife, bu yaldızlı sözlere aldandı. Çocuklarını ve ileri gelen devlet adamlarını yanına alarak Hülagû'nun yanına gitti, fakat soğuk karşılandı. Bir odaya alındı. Sonra İbn-i Alkamî, 'Hülâgû, kızını halifenin oğluna verecek, siz de nikâh merasiminde bulununuz' diye Bağdat âlimlerini, ediplerini, fakihlerini, davet etti. Takım takım geldiler. İşte tam bu sırada vahşet başladı. Hepsi halifenin gözünün önünde birer birer öldürüldü. Kendisini de keçeye sardılar. Moğol usulünce tekmelerle hurdaya çevirerek şehit ettiler. Daha sonra Bağdat'a girip katliama başladılar. Kırk gün süren bu vahşet esnasında sayılmaz yahut sayısına inanılmaz derecede insan öldürüldü. Değerli mal ve eşya yağma edildi. Manevi kıymetlerine paha biçilemeyen nefis kitaplar Dicle nehrine atıldı. Hülâgû taş üstünde taş, gövde üstünde baş bırakmadı." **(Ahmed Cevdet Paşa)**

Çirkin fitnelerin başlangıcı olacak
Hınzırların (domuzlar) karanlığı gibi bir karanlık (gelecek)

O zaman bütün ülkeler (birbiriyle) çarpışır
Kargaşa ve fesat çoğalır

Yeryüzü kendi üzerindekiler ile sarsılmaya başlar (deprem)
Tâ ki mutrafları [65] helak olur

***

---

[65] Mutraf: Kendisine verilen bol nimetlerle azıp şımaran ileri gelenler.**"dünya nimetleri ve şehvani şeyler hususunda geniş bir bolluğa ve nimete sahip kılınan"** manasında kullanılır.

Mutrafîn, ise mal ve servet sahibi olmakla böbürlenip kendilerini Allah Teâlâ'dan müstağnî görme hastalığına sürüklenmişlerdir. Ayrıca üstünlük psikolojisi içerisinde kendilerinden başkalarını beğenmeyip küçümsemeleri ve her konuda kendilerini haklı sayarak rasûllerin getirmiş olduğu Allah'ın dinine karşı çıkmışlardır.

Kur'an-ı Kerim onların durumlarını şöyle anlatıyor: **"Sizden önceki nesillerden akıllı kimselerin, (insanları) yeryüzünde bozgunculuk yapmaktan alıkoymaları gerekmez miydi? Fakat onlar arasında, ancak kendilerini kurtardığımız pek az kişi böyle yaptı. Zulmedenler ise kendilerine verilen refahın peşine düşüp mutraflaştılar (şımardılar) ve suç işleyen (kimse) ler olup çıktılar"** (Hud, 116)

Ey dâima necat (kurtuluşu) isteyen kişi
Şu söyleyeceğime kuvvetlice sarıl

Tılsımlı[66] bir hakikat olarak yaptığım işe yönel
Kabul edilenlerin hepsi tecrübe edilmiştir.[67]

Ben onu **"Cünnet-ül Esmâ**[68]
Dâiretü'l Celiletü'l Ahfâ"[69] (olarak isimlendirdim)

Allah Teâlâ'nın bana gönderdiği bir hediyedir
Onu Cebrâil aleyhisselâm Muhtar'a[70] getirdi

Bedir gününde bize yardım etmek için, o zaman
Semâların melekleri ile bize imdât (yardım) eyledi

Buyurdu ki; **"Ya Muhtar! Bil ve idrâk et ki;**
Biz bugün Senin yardımına geldik (gece) yürüyoruz

Şübhesiz Senin Mevla Teâlâ'n bir ikram olarak
Bize şerefli bir tılsımı hediye etti

"Ya Habîballah [71] ömrüne yemin olsun ki
Vasfedilmekten çok yüce oldu

---

[66] **Tılsım:** Herkesin bilip çözemediği gizli şey. * Gizli sır. Fevkalâde kuvvet ve te'siri hâiz olan şey. * Definenin bulunmasına mâni olan mevhum şey.
[67] Söylediklerimi ben ve inananlar tecrübe ettiler
[68] **Cünnet:** Kalkan. Örtü, kadın başörtüsü. * Yağan. Halk arasında Cennet-ül Esma olarak söylenir.
[69] Şerefli Yüce Dâire
[70] Burada Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem ve Hz Ali kerreme'llâhü veche işaret ediliyor
[71] Sallallâhü aleyhi ve sellem

Çünkü onda Rabbimin İsm-i âzam-ı vardır
Biz onunla bütün âlemleri resm[72] ederiz"

(Bu tılsımı) **Kim saadete mazhar ise**
Onun boynunda gerdanlık hükmünde olur(sa)[73]

Ya da silah üzerine yazılmış hükmünde olur(sa)
Çok keskin ve kan akıtıcı kılıç gibidir

O anda Beşir aleyhisselâm beni çağırdı
Ve buyurdu ki; **"Senin basîr olan Rabbin şu müjdeyi verdi**

Sana öyle tılsım hediye etti ki, onunla düşmanlar
Kahr olup zehr olur. Öyleyse o Hâdiye şükür et"

Bunun üzerine kucağıma sahife düştü
Onun yazısı şerefli bir dâire şeklinde idi

Cebrâil aleyhisselâm dedi ki; **"Yâ Ali! Onu al**
Çünkü o Yüce Rabbinin sekinesidir.

Seni korktuğun kötülükten korur
Düşmanla karşılaşınca onları zayıflatır"

Sesini iştim fakat hayalini (kendisini) göremedim
Fakat bana gök kuşağına benzer olarak göründü[74]

Sonra benden ayrılıp bir iş yapar oldu[75]
Ve şöyle buyurdu: **"Kalk sana Mevlâ'n kâfidir"**[76]

---

[72] Çizeriz, seyrederiz,
[73] Kim değer verip boynunda taşırsa
[74] **"Ve o en yüksek ufukta idi"** Necm, 7
[75] **"Sonra yaklaşmış ve inmiştir."** Necm, 8

Bilsinler ki kavmin meydanına indiğiniz (zaman)
"Onların sabahı ne kötüdür"[77] **"Sen ise en şerefli"**

Kâhredici olan Allah Teâlâ'nın isimlerinin sırrı
Onların üzerinde dönen şerlerine karşı (tılsımı kullan)

(Bende) Savaşın kızışmasından beri
Kesiyorum ve boyunlarını vuruyorum (koparıyorum)

Kavmin elleri zincirlendi
Pişmanlıktan ciğerleri parçalandı

İslâm askerleri galip geldi
Puta tapanlar üzerine

***

Bu mahlûkatın en hayırlısının davetidir
Muhammed [78] bize sıdkı (doğruluğu) getirdi

O bir gün ibadetlerin birinde
Kıbleye dönmüş olarak namazda

---

[76] "Allah'a güven, Allah, vekil olarak yeter." Ahzab 3

[77] Kureyş müşrikleri, Bedir'e çıkıp gelmeden önce, Mekke'de Kâbe'nin örtüsüne yapışarak Allah'tan yardım istemişler

"Ey Allah! İki ordudan en azîzine, iki cemaattan en kıymetlisine, iki kabileden en hayırlısına yardım et!" diyerek dua etmişlerdi.

Kureyş müşriklerii ve Müslümanları Bedir'de birbirleriyle karşılaştıkları zaman, Ebu Cehil de:

"Ey Allah'ım! Muhammed hısımlık ilişkilerini bize kestindi ve bize bilinmeyen bir şeyle geldi. Sabahleyin onu helak et!" dedi. Kendisi aleyhinde ilk hüküm veren, kendisi oldu

[78] Sallallâhü aleyhi ve sellem

Lanetli Amr ve onunla beraber
Şeybe, Utbe ve dört kişi (hakkında)

Bedir’deki yedi kişinin geride kalanı
(O) [79] Onların zulmünü ve küfrünü almıştı

Arka arkaya kalpten darbe yemişlerdi
Ölümün tadını tattılar [80]

Alçak kavmin en eşkıyası ortaya çıktı
Çok savaşçı olanların heybeti ile karşılaştı [81]

---

[79] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem

[80] Bir defa, Kâbe'de namaz kılarken, Ebû Cehil'in teşviki ile Ebû Muayt oğlu Ukbe, yeni kesilmiş bir devenin bağırsaklarını getirip, secdede iken üzerine koymuş, Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem başını secdeden kaldıramamıştı. Kızı Hz. Fâtıma aleyhisselâm yetişerek, üzerini temizlemiş, Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem namazını bitirdikten sonra etrafında gülüşen müşrikleri işaret ederek üç defa:

"Allah'ım Kureyşten şu zümreyi sana havâle ediyorum" dedikten sonra:

"Ebû Cehil'i, Ebû Muayt oğlu Ukbe'yi, Haccâc oğlu Şu'be'yi, Rabîa'nın oğulları Utbe ve Şeybe'yi, Halef'in oğulları Übeyy ve Ümeyye'yi, sana havâle ediyorum." diye isimlerini birer birer saymıştı. Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemin isimlerini saydığı bu azılı müşriklerin hepsi de Bedir Savaşı'nda katledilip, leşleri Bedir'deki **"Kalîb"** denilen kuyuya atılmıştır. (Bkz. el- Buhârî 1/65; Tecrid Tercemesi, 1/161 (Hadis No: 177) ve 2/377 (Hadis No: 314) ve 10/45, (Hadis No: 1544)

[81] Ebu Cehil; müşrikleri Müslümanlarla çarpışmaya kışkırtıyor ve:

"Sürâka b. Cu'şum'un ayrılıp yardımını kesmesi sizi aldatmasın!

O, ancak Muhammed'e ve ashabına vermiş olduğu sözün üzerinde durmuştur.

Kudeyd'e dönünce, onun kavmine ne yapacağımızı biliyoruz!

Utbe b. Rebia'nın, Şeybe b. Rebia'nın ve Velid b. Utbe'nin

Heybetinden müteessir oldu ve koşarak döndü
Bütün hüzün ve pişmanlığını ilan ederek[82]

Mustafa aleyhisselâm arkasında tarassut[83] ederek (durduk)
Nihayet çeneye kadar secdeye kapandı[84]

öldürülmeleri de, sizi korkutmasın!

Onlar çarpışacakları sırada acele ettiler, böbürlendiler.

Allah'a yemin ederim ki; bugün, Muhammed ve ashabını tutup urganlara bağlamadıkça dönmeyeceğiz!

Sizden her biriniz, onlardan birisini öldürebilirsiniz!

Fakat, onları öldürmeyiniz, yakalayınız!

Dinlerinden ayrılmak için yaptıkları şeylerin, atalarının yapageldikleri ibadetlerinden, Lât ve Uzzâ'dan yüz çevirmelerinin ne demek olduğunu onlara öğreteceğiz!" diyordu. (M. Asım Köksal, İslam Tarihi, Köksal Yayıncılık: 3/346-347)

[82] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem **"Yakında o cemaat bozguna uğrayacak, onlar arkalarını dönüp kaçacaklar!"** (Kamer 45) âyetini okumuştu

[83] **Tarassut***:* Gözleme, gözetleme, dikkatle bakma

[84] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem; Kureyş müşriklerinin harp meydanına geldiklerini görünce:

"Ey Allah'ım! İşte Kureyşliler! Olanca kibir ve gururları, kendilerini beğenmişlikleri ve övünücülükleriyle gelmişler, Sana düşmanlık etmekte ve Senin Resûlünü yalanlamaktalar!

Biz, Senden, onlara karşı bana va'd buyurmuş olduğun yardımını diliyoruz.

Ey Allah'ım! Sabahleyin onları helak et!" diyerek, Allah'a dua ve münâcatta bulundu.

Hz. Ömer der ki:

"Bedir savaşı olduğu gün, Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem, ashabına baktı: Onlar 300 küsurdu.

Bir de, müşriklere baktı: onlar 1000'di ve daha da çoktu.

Kıbleye döndü. İki elini uzattı (kaldırdı).

Üzerinde ridası ve izarı vardı.

'Allah'ım! Bana yaptığın va'dini yerine getir!

Allah'ım! Şu bir avuç İslâm cemaatını helak edersen, artık Sana yeryüzünde ibadet olunmaz!' diyor, hiç durmadan Rabbinden yardım diliyor ve O'na yalvarıyordu.

Ridası omuzundan kayıp düştü.

Ebu Bekir gelip onu Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem omuzuna koydu ve arkasından ayrılmadı.

Nihayet, Ebu Bekir dayanamadı:

'Ey Allah'ın Peygamberi! Rabbine niyaz ettiğin yetişir artık!

O, sana olan va'dini muhakkak yerine getirecektir!' dedi ."

Bunun üzerine Yüce Allah Peygamberimiz Aleyhisselama indirdiği âyette:

"Hani, siz Rabbinizden imdad istiyordunuz da, o da, 'Muhakkak ki, ben size meleklerden birbiri ardınca bin melekle imdad edeceğim!' diyerek duanızı kabul etmişti" buyurdu.

Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem:

"(İnsanları) Müjdele Ey Ebu Bekir! Sana Allah'ın yardımı geldi!

İşte, şu Cebrail'dir. Nak' yokuşlarının üzerinde, atının gemini tutmuş, harp silahı ve zırhı üzerindedir! Hücuma hazır haldedir!" buyurdu.

Hz. Ali kerreme'llâhü veche der ki:

"Bedir günü, savaş şiddetlendiği zaman, Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve selleme sığınmıştık. O gün, insanların en cesaretlisi ve en kahramanı o idi. Müşriklerin saflarına ondan daha yakın olan kimse yoktu!"

"Bedir günü, biraz çarpıştıktan sonra;

'Ne yapıyor bir bakayım?" diye acele Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellemin yanına geldim.

Peygamberimiz Aleyhisselam, secdeye kapanmış, durmadan:

'Yâ Hayy yâ Kayyûm! Yâ Hayy yâ Kayyûm!' diyordu.

Çarpışmak için, savaş meydanına döndüm.

Resûlullahın yanına tekrar dönüp geldiğim zaman, o yine secdeye kapanmış, **Yâ Hayy Yâ Kayyûm!'** diyordu. Sonra, tekrar çarpışmaya gittim. Tekrar dönüp geldiğim zaman, kendisi yine secdede bunu söylüyordu.

Yüce Allah, ona fetih ve zaferi ihsan etti." (M. Asım Köksal,

Onu (ridası ve izarı) kafa ile sırt arasına attı (iyice eğildi)
Çünkü secde için en aşağı şükür idi

Nebi aleyhisselâm bir süre öyle kaldı
Arkadaşları müşriklerin çirkin durumları görmeye başladılar

Allah O'na[85] şöyle vahyetti: **"Eğer dilersen onunla beraber**
Eğer iyilikleri olmayacaksa düşmanlarının elleri kurusun [86]

Fatıma Betül geldi (deve bağırsaklarını almıştı)
Râsül Mustafa'nın[87] gözünün nuru

Kınanmışların hepsine beddua etti
Apaçık bir beddua sonra dönüp gitti

****

Bunların başına gelen işin sebebi budur
(Bu) İsimlerin zikrini (bilin) ki manaları (olaylar) süslendi[88]

Onları (isimleri) güneş gibi daire içinde topladım
Bizzat aydınlatıcı olarak hissi (hayalî) değil

Bana onu Allah Teâlâ hediye etti
Onların şerefini artıran kişinin kadrini

İslam Tarihi, Köksal Yayıncılık: 3/349.)

[85] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem
[86] Önceki dip notta geçen devenin bağırsaklarını koyma meselesi
[87] Sallallâhü aleyhi ve sellem
[88] Bu olaylar bahsedeceğimiz isimlerin manaları içinde gizlidir. İşte bu cesaret bu isimlerin manalarından çıkan zuhurattır.

Onu güzel Kûfe Şehrinde şerh ettim
Hikmetli manzumeler şekline getirdim

Onu kim okursa o kimseden şüpheler gider
Çünkü bizim özümüz hâlistir ve şüphe yoktur

İlimlerimiz nerede olursa deniz olacaktır
Ona dalan ondan inci çıkarır

Her kim bizimle münazara etmek isterse
Büyüklenmekten dolayı helak olmasından korkulur[89]

Ey onun (isimlerin) yoluna ulaşmak isteyen
Ârif [90]ol cahil olma

Onu ben nasıl yazdı isem o şekilde bırak
Ondan başkasını araştırıcı olma

Ey (dâireyi) yapan (koyan) kişi Allah'ın takvasını yerine getir
Şüphesiz onun İsm-i Âzam'da bir yeri vardır[91]

---

[89] Bir kimse ki ona itiraz ederse büyük bir helak ile karşılaşmasından korkulur.

[90] Ariflik âlimlikten üstündür. Marifet ilimden üstündür. Çünkü ârifler hikmet sahibidir.

[91] İsm-i âzam **"büyük isim"** demektir. İsm-i âzam vücudun zikridir. Lisan ile yapılamaz. Bütün vücuttan gelen bir sestir. Bunun zikri yapana ağır gelir. Yani zikir zerrelerden çıkarak yapılır. Hangi ismin İsm-i âzam olduğunu tayin etmekte çok zordur.

Allah Teâlâ'nın isimleri hakkında en büyük ifadesi ile isimlerde derecelendirmek yanlış olabilir. Gerçekte Allah Teâlâ'nın bütün isimleri büyüktür. Öyle ise bu ifâde niçin kullanıldı sorusu aklına gelebilir. Aslında rivayetler incelendiğinde aynı isimde birleşme olmadığı görülmektedir. Değişik ifadeler olması ismin, bir isim olmadığı ve zamanla ve insanlarda farklılıklar göstermesindendir.

Allah Teâlâ´dan başka şeylerden yüz çevirerek, tam bir ihlâsla zikredilen her isim, İsm-i Âzam´dır, zira harflerin birbirine karşı farklı bir şerefi yoktur.

Fakat bütün isimler İsm-i Âzâm´ın çerçevesi içinde saklıdır. Şöyle ki, Ulvî ve süflî (dünya) alemde Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve selleme muhtaç olmayan bir nesne olmadığına göre, Hakîkât-ı Muhammediye ve İsm-i Âzâm birdir.

Hakîkât-ı Muhammediye de İnsan-ı kâmil´de tecelli eder. İnsan-ı kamil ise, bulunduğu zamanda İsm-i Âzam´ı görmede kullanacağın aynadır. Eğer bu aynayı bulamazsan bu isme ulaşamazsın. İnsânı Kâmili idrak etmek, İsm-i Âzam-ın göründüğü yer olarak bilmek demektir.

Hz. Âişe radiyallahu anhâ ile Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem arasındaki olan konuşma çok şeyleri açıklar.

"Fahri Âlem Muhammed Mustafa sallallâhü aleyhi ve sellem Efendimiz bir gün şöyle yalvardılar:

"Allah'ım! Ben, senin pak, güzel, mübarek ve yüce katında en sevimli olan, onunla dua edildiği takdirde hemen icabet ettiğin, onunla senden istenince hemen verdiğin, onunla rahmetin talep edilince rahmetini esirgemediğin, onunla kurtuluş talep edilince kurtuluş verdiğin isminle senden istiyorum."

Başka bir gün Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem Hz. Aişe radiyallahu anhâ´ya

"Ey Âişe! Kendisiyle dua edildiği takdirde icabet ettiği ismi, Allah Teâlâ'nın bana gösterdiğini sen biliyor musun?" diye sordu.

Hz. Âişe radiyallahu anhâ der ki:

"Ben: **"Ey Allah´ın Resûlü! Annem babam sana feda olsun, onu bana da öğret!"** dedim.

"Ey Âişe onu sana öğretmem uygun düşmez!" buyurdu. Bu cevap üzerine ben de oradan uzaklaşıp bir müddet tek başıma oturdum. Sonra kalkıp, başını öptüm ve:

"Ey Allah´ın Rasulü! Onu bana öğret" diye ricada bulundum.

O yine:

"Onu sana öğretmem uygun olmaz, Ey Âişe! Onunla senin dünyevî bir şey talep etmen uygunsuz olur" buyurdu.

"Hz. Aişe radiyallahu anhâ devamla der ki:

"Ben de kalkıp abdest aldım, sonra iki rekât namaz kıldım, sonra:

"Allah'ım! Sana Allah isminle dua ediyorum.

Sana Rahmân isminle dua ediyorum.

Sana Bir´rur-rahîm isminle dua ediyorum.

Sana bildiğim ve bilmediğim güzel isimlerinin hepsiyle dua ediyorum.

Beni mağfiret et, rahmet eyle" diye dua ettim."

Hz. Âişe radiyallahu anhâ devamla der ki:

"Bu duam üzerine Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem Efendimiz güldü ve:

"İsm-i Âzam, senin yaptığın şu duanın içinde geçti" buyurdu.

Sonuçta Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem hangi ismin İsm-i Âzam olduğunu kesinlikle belirtmemiştir. Fakat işaretler buyurarak ismin dolandığı çerçeveyi biz acizlere beyan etmiştir.

"**Allah**",

"**el-Hayyu´l-Kayyûm**",

"**La ilahe illallah**",

"**er-Rahmanu´r-Rahim**",

"**Allahu´r-Rahmanu´r Rahîm**",

"**Allahu la ilahe illa huve´l-Hayyu´l-Kayyum**",

"**Lâ ilahe illa hüve´l-Hayyu´l-Kayyum**",

"**Rabb**",

"**Allahu lâ ilahe illâ hüve´l-Ahadü´s-Samedü´llezî lem yelid ve lem yüled ve lem yekün lehü küfüven ahad**",

"***el-Hannânu´l-Mennânu Bedî´u´s-Semâvat ve´l-ard zü´l-Celâli ve´l-ikram el-Hayyu´l-Kayyum***"...

İsm-i âzam burada bulunmayan isimlerden de olabilir. Lakin hepsinde **"Allah"** kelimesi mevcuttur. Bu durumdan hareketle İsm-i âzam´ın **"Allah"** lafzı olduğuna görüşlerin yönelmesi vardır. Çünkü bu isim sıfat olmayıp, zat isimidir. Bütün isimleri ve sıfatları kendinde toplamıştır.

Bize göre her şahsın İsm-i Âzamı farklıdır. Çünkü böyle olması daha uygundur. İnsan yaratılış yönünden mükemmel yaratılmıştır. Fakat bu mükemmelliğin harekete geçmesi her insanda aynı merkezden olmaz. Çünkü terbiye edilebilecek vasıfta olan

Kâinatın tamamı onunla ayakta durmaktadır
Rabt (bağlanmak) ve çözülmek onunladır.

Onun isimleri çok mukaddestir
O Musa aleyhisselâma parlak olarak göründü

Açıkça zuhur etmiş olarak görünce
Ailesine dedi ki **"Ben bir ateş gördüm"**[92]

Ona yaklaşınca etrafa yayılmış bir nur gördü
Onu hayrette bıraktı. Baktı. Kaçmaya çalıştı. (Ancak) dinledi.

Gördüğü şeye taaccüp ederek geçip gitti
Hicaplı olduğundan dolayı O'nu[93] görmemişti

---

insanoğlu, aynı terbiye yolu ile terbiye olmadığı gibi, hepsi aynı manevî makamda olmadığı kesindir.

Büyükler buyurdu ki;

"Senin için uygun olanı biz söyleyebiliriz. Fakat sen kendin bulursan bu isimle tasarruf edebilirsin. Çünkü Allah Teâlâ sevdiklerine bu ismi bağışlar. Bağışladığı zamanda Allah Teâlâ'nın işlerine karışmamaya ve dünya nimetlerine rağbet etmediğin zaman olur ki, o zamanda istek diye bir şeyde sende kalmamış olur. O zamanda bilmek ve bilmemek sende aynı şeyler olmuştur."

[92]**"O, bir ateş görmüştü de, ailesine: "Durun, ben bir ateş gördüm, ya ondan size bir kor getirir, ya da ateşin yanında bir yol gösteren bulurum" demişti."** Tâhâ, 10

[93] **"Musa, tayin ettiğimiz vakitte gelip Rabbi onunla konuşunca, Musa: "Rabbim! Bana Kendini göster, Sana bakayım" dedi. Allah: "Sen Beni göremezsin ama dağa bak, eğer o yerinde kalırsa sen de Beni göreceksin" buyurdu. Rabbi dağa tecelli edince onu yerle bir etti ve Musa da baygın düştü; ayılınca: "Yarabbi, münezzehsin, Sana tevbe ettim, ben inananların ilkiyim" dedi."** Â'raf, 143

O anda ezelî olan Rabb ona nida etti
Buyurdu ki **“Ey Musa ben yüce Allah’ım**

Korkma! Sen Tûvâ Vadisi’ndesin
Mukaddes kılınmış düzgün bir mekândasın

Nalinlerini çıkar, halıya basar gibi bas
Perdemizin asıldığı yer yüksek (makam)[94] dır.

Sen konuşmak için en emin bir yerdesin” [95]
Tebliğimi de en iyi dinleyensin

Onun ism-i âzamı ile sebat etti (Musa konuşabildi)
Kelîm ismi O’nun (Musa) hakkında doğru oldu

Ey İsm-i Âzam’ın faydasını arzulayan kişi!
Yıldızlar gibi süslü(parlayan) isimleri hıfz eyle

Ey talepte ısrar eden, benim nezrim[96] ile başla
Çünkü onunla muradına edeb üzere hemen kavuşursun

Bizim nezrimiz gücünün yeteceği bir şeydir
Musibete uğramış kişiye kolaylık olsun diye

Kim bu dediğimizi kabul ederek karşılarsa
İstediğine kavuşmak nasip olacaktır

---

[94] Kutsal yerlere ayakkabı ile girilmez
[95] **“Ben şüphesiz senin Rabbinim; ayağındakileri çıkar; çünkü sen, kutsal bir vadi olan Tuva'dasın.”** Tâhâ, 12
[96] Benim koyduğum adak usulü ile

Biz nezrimizi şart kıldık[97]
Bu muhteşem daireye layık olan

Celâl ve minnet olan Rabb'imin isimleri
Paha biçilmez bir şeref sahibidir

Bu ancak tasdikten dolayıdır.
Onu kısa ve düzenli bir şekle koymak için[98]

Cahillik ile maksatlı aleyhinde konuşana deki
Bu maksadından vazgeç inatçı olma

Biz ancak yeryüzünün melikleriyiz
Hükmümüz doğu ile batı arasında geçerlidir.[99]

Değerli ilimden her bir manayı
Dünyanın başlangıcından kıyamete kadar

(Her şey) bize şuhûd derecesinde inkişâf[100] etti
Şüphe edenler zelil olacaktır

Onda söylenen her söz ki, o nastır.(Kesin hükümdür)
Bizim haberlerimizi anlatanın ta kendisidir.

---

[97] Kim ki; kabul edilen bir isteğe ulaşmak istiyorsa sorumlu olacağı bir adağı olsun. Bu manevi dairenin hediyesi olacaktır.
[98] İsimlerinin kadri o kadar büyüktür ki; onu ölçüye vuramazsın.
[99] **"Kim buna kasten cahilane itiraz ederse, kabul ettirmeye çalışma. Biz güneşin battığı ve doğduğu yerler arasında büyük hüküm sahibiyiz."**
[100] **İnkişaf:** Açılma. Meydana çıkma. * Yetişme. * Terakki etme, ilerleme. * Gizli sırların bilinmesi.

Bizim virdimiz[101] her almak isteyene tatlıdır.[102]
Mesleğimiz her ârif olana kolaydır

Bunlar (isimler) kıymetli mevhibelerdir. (ihsan bağış)[103]
Mevlâ Teâlâ onu mahlûkatına vermiştir.

Altı isimdir ki senetle gelmiştir.
Harflerinin sayıları ondokuzdur

FERDÜN, HAYYUN, KAYYUMÜN,
HAKEMÜN, ADLÜN, isteyen kişiye

Sonra bitiminde onları diyen kişiye **(KUDDÛSÜN)** de **[104]**
Onunla nice nefisler temizlendi

Ona parlak bir daire ilave etti
Etrafında harfleri yuvarlaktır

Her bir harfin yanında kerrûb meleği [105] vardır.
Harf onun etrafında yazılmıştır

---

[101] Bu sayacağımız isimler
[102] Bizim virdimiz avuçlayana güzel bir içecek, yaptığımız tasnif arif olana kolay gelir.
[103] Rasûlüllah sallallâhü aleyhi ve sellem ve ehli beyt vasıtasıyla yaratılmışlara ihsan edilmiş en büyük ihsandır.

[104] فرد حی قیوم حکم عدل قدوس

[105] **Mukarrebun (mukarrebîn):** Büyük meleklerden bir zümre. * Takva ve ubudiyyet ile evliya derecesine gelmiş, Allah Teâlâ'nın indinde çok kıymetli ve mübarek büyük zâtlar. * Yakınlaşmış olanlar.

Allah Teâlâ'nın sanatı yazdığı şeyde yücedir
Sakın sözümü inkâr edici olma

Onların adedi şerefli **ondokuz**dur[106]
Kâfirler için şiddetli bir ateş yakmışlardır[107]

Onunla her şehirdeki [108] sihri iptal ederim
Başlangıcından on ikisine kadar

Düşmanların sana gelirken geri çevrilir
Sana tuzak kurarak ve acele ederek (gelmiş olsalar da)

Altı ismi gizlice oku
Peşinden arka arkaya on tekbir getir

Onların korku ile hezimete uğradıklarını görürsün
Korkularından titremeye başlarlar

Yine bir sultan (devlet yöneticisi) ki zalim ve azgın
Öyle ki işin hakkında şaşkınlık içindesin

---

[106] Üzerinde ondokuz (muhafız melek) vardır. (Müddessir, 30)
[107] "Cehennemin bekçilerini yalnız meleklerden kılmışızdır. Sayılarını bildirmekle de, ancak inkâr edenlerin denenmesini ve kendilerine kitap verilenlerin kesin bilgi edinmesini ve inananların da imanlarının artmasını sağladık. Kendilerine kitap verilenler ve inananlar şüpheye düşmesinler. Kalblerinde hastalık bulunanlar ve inkârcılar: **"Allah bu misalle neyi muradetti?"** desinler. İşte Allah, böylece, dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola eriştirir. Rabbinin ordularını kendisinden başkası bilmez. Bu, insanoğluna bir öğütten ibarettir." (Müddessir, 31)
[108] Veya zamandaki

On defa deki; **HAKEMÜN, ADLÜN**
YA FERDÜ YA KUDDÛSÜ hemen gözü kör olur[109]

Kızgınlığının ardından sana gülecektir
Hem de zorluktan sonra ondan kolaylık göreceksin

İsm-i Âzam'ın bazı sırlarına kavuşan herkes
Şunu bilsin ki bu bir kul işi değildir.

Gizlenmesini istediğim sözü muhafaza et
Ey irşâd dairesine kavuşmuş olan[110]

Çünkü bu şerefli bir dâiredir
Vasıfları açıkça zuhur etmiştir.[111]

Onun mekânı gibi hiçbir mekân yoktur.[112]
Faydası hakkında yanımda kesin deliller vardır

O keskin vakıalara o bir kalkandır[113]
Hem hasta olan cinlenmişe de şifâ olur

Sonra kim durumunun darlığından şikâyet ederse[114]
Kazanç durumunda genişlik olacaktır

Aksi (insan)nın silahı için onu saklasın
Nefsi hakkında Allah Teâlâ'dan korksun

---

[109] Basireti bağlanır yapmak istediğini yapamaz.
[110] Bu sözlerimizi duyan ve layık olan
[111] Tecrübe edenler görmektedir
[112] Durumu gibi
[113] Öldürücü darbelere
[114] Geçim darlığı, psikolojik durum

Ey okuyan sonra dinleyen kişi
Faydalanmak için sözümü muhafaza ederek dinle

Geçtiği gibi ondan bir iyilik ile
Manzum olan şerhinden daha önce şunu bil ki;

Taun'un[115] büyüklüğü için onu kullanmak fayda verir.
(Ancak) Kabul ederek akd edilen şartı almak gereklidir

Kim onu hafife alırsa
Onun izzeti hakkında zayıflığına hükmet[116]

Bu isimlerin azîmeti yücedir
Bir cahile verilmesi hususunda Rabb'ime yemin olsun[117]

Fakat en azimetlisi ve faziletlisi
Odur ki; kendisine hediye edilir o da kabul eder

Bir takım Acem harfleri[118] ki satır satır yazdırılmıştır
Zengin fakir onunla gecelettirilmiştir.

De ki gözüktü vakit gözüktü hem yaklaştı.
Deccali bekleyin, kim yalan derse azmıştır.

---

[115] Veba hastalığı.

[116] Belanın büyüklüğüne göre ondan faydalanmanın tek şartı inanman ve kabullenmendir. İnancında zayıflık olursa, onun büyüklüğü zayıflığa döner.

[117] Cahillere verilmesin, verilirse (kabul etmelidir, etmeyen cahildir)

[118] "Ucmin" ise o zamanın istılahınca Arabın gayrı **Lâtince ve Frengî** huruf (harfler) demektir.

Çünkü o beldelerde dolaşır
Kulları arasında fitne çıkarır

Kim ki Allah Teâlâ ona yardım etmek ister
Ona bu **sekine**yi hediyedir

Sonra bilin ey kardeşler cemaati
Şüphesiz ahir zamanın azgınları

O âlemlerdeki azgınları zevklendirdiler
Sonra hevâlarına tabi olmaya yöneldiler

İlmi sevap isteyerek okumadılar
Ancak dünyada kolaylık için okudular[119]

Onların mal ile genişlemiş (zenginleşmiş) görürsün
Ve karınlarını haram ile doldurmuş

Bu yüzden insanları zillette görürsün
Zira âlimin (ayak) kayması bin kaymaya bedeldir

Zira âlimin musibeti amel etmediği zamandır
İlmiyle. Başkaları ise sormadığı zaman (helak olmakta)dır

Ey kullar (insanlar) o fitnenin tamamı
Onu icap ettiren devamlı zinadır

Âlemde bu çoğaldığı zaman
Onlara en kötü azap getirilmesinden korkulur

---

[119] Dünya nimetine kavuşmak için okudular

Deccal olan şu kâfirin fitnesi
Onu anlatmaya kitaplar yetmez

Şanı yüce olan Mevlâ'ndan iste
O zamana yetişen kişi

Bu fitnenin şerrinden seni koruması için
Her sıkıntı ve musibetin şerrinden

Kim güvende olmayı isterse
Her asır ve zamanda

Sözümüzün inceliğini temessük[120] etsin
Bizim emrimizden sapmasın

Çünkü biz kat'i (kesin) olarak
Her sıkıntı ve darlığa imdat (yardım) ederiz.

Ve Allah Teâlâ'dan isteriz. İsteyende öyle yapsın
Ondan başkasından hiçbir halde istemeyiz.

Ömrümüzü Salih ameller ile hitama (bitirmemiz)
Müminler için ölüm anında rahatlıktır

Kim fitnesiz ölürse (inancı bozulmadan)
Onun için en güzel iyiliktir

Sonra ikinci defa salât ve selâm olsun
Manaları ihtiva eden Nebi[121] üzerine

---

[120] **Temessük**: tutmak, sarılma. Sıkıca tutma
[121] Sallallâhü aleyhi ve sellem

Muhammed [122] mahlûkatın en çok hamd edendir
O zirveye ulaşan en hayırlı kuldur

Bütün mahlukâtın aciz kaldığı mucizelerle
Bunda ne şek vardır ey genç ne şüphe

Onun âline ashabına [123] Onun arkasından gelen
Bazı kavimler ahdine vefâdan yüz çevirdiler

Salât ve selamın en temizi ebedî olarak
Yıldızlar parladıkça sabahın ziyası zuhur ettikçe[124]

Bu apaçık bir ercûzedir [125]
İçinde manalar ihtiva etmektedir

Acayip kelimeler açıklanmıştır
Altın değerinde nice acayipler bariz olmuştur

Onları daha önce hiçbir kitap ihtiva etmemiştir
Nüshaları asla ben derc etmedim [126]

Fakat o benim cilâi fikrimin kızıdır [127]
Bakir kafiyelerdir ki hiçbir mihir verilmemiştir[128]

---

[122] Sallallâhü aleyhi ve sellem
[123] Salât ve selâm olsun
[124] (devam etsin)
[125] **Ercûze:** Her mısrası müfret olan, her mısrasında ayrı, ayrı sırları olan kaside
[126] Metinde **Matvî**: geçmektedir: Bükülü, dürülmüş, kıvrılmış şey.(ben dürülmüş saklı ilim bırakmadım)
[127] Fikir aydınlığımın doğurganlığıdır.
[128] Öyle ki o fikirlere dokunmak için değer verilecek baha ve değer bulunamamıştır

Sonra toplanmış bir kelamdır. Reczinin[129] içindeki
Hazinesinden çıkarılmış cevherler (vardır)

Allah Teâlâ hibe ettiği şeyi bildirdi
Sakladığım şeylerden dolayı Allah Teâlâ'ya hamd olsun [130]

Hz. Ali Kerremallâhü veche
radiyallâhü anh

CÜNNETÜ'L ESMÂ
DÂİRETÜ'L AHFÂ DAİRESİ

[129] Ercûzenin kısımlarında
[130] Size söylemediğim daha neler vardır.

وَأَبِي بَكْرٍ فِي سَبْقِهِ ۞ وَلِسَانِ مَقَالَتِهِ اللَّهِجِ
وَأَبِي حَفْصٍ وَكَرَامَتِهِ ۞ فِي قِصَّةِ سَارِيَةِ الْخُلُجِ
وَأَبِي عَمْرٍو ذِي النُّورَيْنِ ۞ الْمُسْتَحْيِي مِنْهُ الْبَهِجِ
وَأَبِي حَسَنٍ فِي الْعِلْمِ إِذَا ۞ وَافَى بِسَحَائِبِهِ الْخُلُجِ
وَعَلَى السِّبْطَيْنِ وَأُمِّهِمَا ۞ وَجَمِيعِ الْآلِ بِهِمْ نَلِجِ
وَعَلَى الْعِتْرَةِ وَصَحَابَتِهِ ۞ نُجُومِ هِدَايَتِهِ مِثْلِ السُّرُجِ
وَعَلَى أَتْبَاعِهِمُ الْعُلَمَا ۞ بِعَوَارِفِ دِينِهِمُ الْبَهِجِ
يَا رَبِّ بِهِمْ وَبِآلِهِمُ ۞ عَجِّلْ بِالنَّصْرِ وَبِالْفَرَجِ
وَهْدِ بِضِيَاءِ الذِّكْرِ وَدُلْ ۞ الْقَوْمَ عَلَى أَسْنَى نَهَجِ
وَاخْتِمْ عَمَلِي بِخَوَاتِمِهَا ۞ لِيَكُونَ غَدًا فِي الْحَشْرِ نَجِي

قصيدة ارجوزة لسيدنا الامام علي كرم الله وجهه ورضي الله عنه

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الصَّادِقِ ۞ الْوَاحِدِ الْفَرْدِ الْعَلِيمِ الرَّازِقِ
الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ ذُو الْجَلَالِ ۞ مُقَدِّرِ الْأَرْزَاقِ وَالْآجَالِ
الْعَالِمِ الْكُلِّيِّ لَا شَبِيهَ لَهُ ۞ جَلَّ جَلَالُهُ فَلَا مَثِيلَ لَهُ
قَدْ قَدَّرَ الْأَقْدَارَ قِدْمًا مِنْ أَزَلِ ۞ وَكَوَّنَهَا بَرًّا وَبَحْرًا وَجَبَلْ
صِفَاتُهُ الْعُلْيَا سَمَتْ جَلَالَا ۞ فَلَا يُضَاهِي أَبَدًا تَعَالَى
نَعْمَاؤُهُ بِالْحَصْرِ لَا تُعَدُّ ۞ وَحُكْمُهُ فِي الْخَلْقِ لَا يُرَدُّ
فَهُوَ الَّذِي بِفَضْلِهِ وَالْكَرَمِ ۞ قَدْ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمِ
فَبَلَّغَ الْعِلْمَ الَّذِي وَبَيَّنَا ۞ وَصَارَ حَقًّا عِنْدَنَا يَقِينَا
بِأَنَّهُ الرَّبُّ الَّذِي تَوَحَّدَا ۞ فِي مُلْكِهِ بِعِلْمِهِ تَفَرَّدَا
مِنْ غَيْبِهِ لِمَنْ يَشَاءُ أَطْلَعَا ۞ وَالْخَيْرُ طُرًّا فِي يَدَيْهِ أَجْمَعَا
مِنْ عَالَمِ الذَّرِّ اجْتَبَى أَقْوَامَا ۞ بِسَعْدِهِمْ أَجْرَى لَهُمْ أَقْلَامَا
أَوْرَدَهُمْ مَوَارِدَ التَّحْقِيقِ ۞ ثُمَّ هَدَاهُمْ أَقْوَمَ الطَّرِيقِ
مِنْ يَوْمِ قَدْ قَالَ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۞ أَشْهَدَنَا فَلَا تَخُونُوا عَهْدَكُمْ
فَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا ۞ بَعْدَ الضَّلَالِ وَكُنَّا اجْتَبَانَا
ثُمَّ الصَّلَوٰةُ وَالسَّلَامُ سَرْمَدَا ۞ عَلَى نَبِيٍّ جَلَّ عَنَّا قَدْرَا
مُحَمَّدٍ قَدْ خُصَّ بِالْكَرَامَةِ ۞ أَرْسَلَهُ اللهُ لَدَى الْقِيَامَةِ
فَهُوَ الْمُسَمَّى فِي السَّمَاءِ أَحْمَدَا ۞ كَنْزُ التُّقَى بَحْرُ النَّدَى نُورُ الْهُدَى
فِي الْوَصْفِ مَوْلًى كَامِلُ الصِّفَاتِ ۞ أَنْوَارُهُ مُشْرِقَةٌ بِالذَّاتِ
مِنْ نُورِهِ اللَّوْحُ غَدَا مُسَطَّرَا ۞ كَذَا بِمَا فِيهِ أَتَى مُخْبِرَا
فَكُلُّ مَا فِيهِ عَلَيْهِ اطَّلَعْ ۞ لَكِنَّهُ لَمْ يَنْجَا وَزْمَا اسْتَمَعْ
وَكُلُّ مَا قَالَ الْخَلِيلُ فَلَهُ ۞ قَدْ قَالَ وَقَدْ حَكَاهُ عَنْهُ

وكل ما نهاه عن مقاله ... تادبا لم يسع في مجاله
فعلمه ما كان و يكون ... مجتمع في صدره مكنون
لم يكن بهذه الصفات ... كيف يقاس في الورى بذات
وانني من فيضه لمعترف ... اذ هو بحر جده لا منصف
اقول قولا داب عبد مفتقر ... لعفو مولينا الغني المقتدر
انا علي ابن عم الهادي ... المصطفى الداعي الى الرشاد
بعد علي قد دعاني حيدرا ... حنين غزونا و فتحنا خيبرا
ثم ردفت فوق ذا الكرار ... لما اصطدمنا وعلا الغبار
مذ برز الجيش من المدينه ... مؤيدا بالنصر والسكينه
وكان فيه المدعو بالامين ... نصرة دين الله باليقين
حتى اذا ما عرسوا بالوادي ... فامر بلال فيهم ينادي
وقال من عن جيشنا تخلفا ... فهو بعهد ربه قد اخلفا
فلم يكن فيه سواي غائبا ... رمد كان بعيني صائبا
والصهر عثمان كان ارسله ... المصطفى ينذر قوما جهله
لانه كان له وقار ... بين جميع العرب وافتخار
فعندها ناجى النبي المعلى ... وقال يا رب انت بالضر علي
فزعت من نداء صوت هاتف ... ان يا علي لا تكن بالخائف

وجد بالسير نحو الهادي ... كي تشمرنه على الاعادي
وفي غد تحظ بحمل الراية ... فقمت من وقتي وقلت الآية
ثم لبست درعي المغفارا ... كذا اخذت سيفي ذا الفقارا
لما انثنيت للجواد مسرعا ... ركبته فزال عني الوجعا
لكنما العيناه بالرماد ... والشيء ذاك لم يكن معتادي
فاستيقظت من المنام فاطمه ... كادت بفعل الخدود لاطمه
اذ لم تكن قد اخبرت بما انتظم ... اذ علمها العينان مني في الالم
فعندها ابديت شرح الحال ... لها فقالت سر ولا تبال
ان ابي وجيشه المنصورا ... لان يكون سعيهم المشكورا
ثم رايت الحسنين ابتغي ... من الوداع نظرة لم تبلغ
شممتهما مستغرقين نوما ... دعوت ربي ونذرت صوما
لله ان عدت ولي سلامة ... اوليهما وكيمة كرامة
فسرت حتى الصبح تلك الليله ... شارفت طه من دجى نيله
فسرت والنبي مذ رآني ... مسلما اشار للاخوان
وقال اعطوا الراية البهلولا ... لمن يحب الله والرسولا
ثم ادنيني يا ابا السبطين ... لاسئل الله شفاء العين
ففيهما من ريقه حين تفل ... حلتهما فقد ملتا من العمل

ودرّ باليد على دعاهما   فشفيا من ألم عراهما
قبلت إذ ذاك يديه تترى   ثم حمدت الله ربي شكرا
وسرت قصدا حومة الميدان   منتدبا لأمة الطغيان
أول ما بادرني العبد   ومرحب ذا البطل الشديد
وقال لي يا ابن أبي طالب   أتيتنا لنصرة المحارب
محمد في زعمه بالجهل   بأننا تصبوا له بالعقل
وتترك الدين الذي من قبله   قد كانت التوراة هدى أهله
هيهات أن يرى منا سوى   ضرب به الهامات تعلو في الهوى
وه لكي أتيت لشديد بأسي   كم بطل أرديت بافتراسي
وهم أن يضربني بعمد   وكان خمسا من ذراع ويد
عاجلته بذي الفقار ضربة   جدلته فيا لها من قربة
فكبرت لوقعها الملائكة   والجن مرت خشية المداركة
لأنها ضربة هاشمي   ذو نصرة من ملك قوي
مذ أضرمت نار الوغى عجيجا   سمعت في جو السماء ضجيجا
فقلت للمختار يا خير البشر   ما الشأن قال اثبت وأبشر بالظفر
قد جاء نصر الله يسعى نحونا   إذ نحن فوضنا إليه أمرنا
جبريل والأملاك في السماء   واقعة الأصوات في الدعاء

لنصرنا على اللئام السود   عقبان حصن خيبر اليهود
فعندها أعلنت بالتكبير   من فرح بنصرة البشير
وكبرت عساكر الإسلام   وحملوا جمعا على اللئام
فانهزموا بإذن ربي هربا   وملأوا رهبا وزيدوا رعبا
وبادروا جمعا لأهل الحصن   وزعموا أن الحصن يغني
قلت بالعزم لنحو الباب   هززته فاهتز تالرتاج وابي
متخذا قد كان من صوان   حجارة محمرة الألوان
مذ عاينوا الباب من الحصن انهدم   فود كل منهم لو انهزم
لحصنهم لو لم يكن منيعا   ما عاد عاد منهم لنا مطيعا
والتام الجند لنحوي حتى   صرت كبطن الحوت لابن متى
ثم مددت ساعدي كالجسر   حتى عليه الجيش ظل يسري
من فوق ذاك الخندق العميق   عادت عليه أيسر الطريق
وفتح الله له الحصن الذي   لقوم تبع وعاد الذي
وأبدل الله الكريم منا   الخوف منا رأفة ومنا
فقيحه من معجزات طه   إذ لا لها مثل ولا تضاهي
لذاك الحقت بإثنين معا   وكنية من قبلها لم أسمعا
أبا تراب كان قد كانى   المصطفى الهادي النبي العدناني

وذاك لما غاضبتني فاطمة   ثم انثنت بعد الغضاب نادمة
وكنت قد أتيت ركن المسجد   فقمت غيظا والوساد ساعدي
تنار السقف على ترابا   فازددت من ذاك لربي قربا
فعندها جاء النبي العربي   يستنشد الأمر الذي قد جد بي
لما رآني نائما مضطجعا   غداه قلب على وجعا
وقال لي أبا تراب انتبه   على قد عز مصابات به
ومد نحوي يده الكريمة   وقال أقرن بالرضا لعزيمة
وصار يبدي لي المكالمة   وقال قم لننظر الفاطمة
فإنها منذ خرجت غضبا   ما زال دمع جفنها منسكبا
فقمت من وقتي له إجلالا   ثم قبلت أمره امتثالا
سار أمامي أشرف البرية   حتى أتينا منزل المرضية
لما دخلنا كبر الشيطان   من فرح وأبدأ البهتان
فعندها انثنيت قلت يمنى   وقلت يا من لأنا الصفح له
لأنت نور الحق يا عالي الرتب   يا منجيا لمن غدا من العطب
إن كنت قد غدوت عبدا جانيا   بأن تبعت في الهوى شيطانا
فانثنت الزهراء نحوي قائلة   أيضا أنا كنت بأمري جاهله
يا أبت استغفر لنا جميعا   فربنا لمن دعى سميعا

فما استتمت الكلام معلمه   حتى أتى جبرئيل طه أعلمه
وقال يا مختار ربنا العلي   يقرؤك السلام بشر لعلي
كذا وللسيدة الزكية   فاطمة الصديقة المرضية
ثم يقول قد عفوت عنهما   وعن قتال قد جرى بينهما
وإنني الغفار لا أبالي   فاستقبلوا الخيرات بالأفعال
فاستبشر النبي من عقال   وصار يدعو الله في ابتهال
ثم يقول يا رحيم الرحماء   غفرت ذنب البنتي كرما
فزدهم علما مديدا وعملا   فأنت بالكل رحيما لم تزل
يا سائلي عما أتى فسكني   علمي ميراث كذا لدني
إن شئت نقل قرون ماضية   فقل وأما عن قرون آتية
أنباهم كل لدي قد وضح   لكنما أسرارهم قد تفضح
فهاك قولا واضح الدليل   ينبيك منا بينا على التفصيل
في علم تسعين حساب الفاسح   من بعد قرن تاسع المفاسح
ستظهر الفرس على الأعراب   تقتلهم كقتلة الكلاب
تكون سبا فتن عوابس   مظلمة كظلمة الحنادس
فعندها نظر بالبلاد   وكثر الهرج كذا الفساد
تزلزل الأرض بساكنيها   حتى لقد تهلك مترفيها

يا من يروم للنجاة دائما | كن بالقوي فيما اقول فاتما
فاعمد لما علمت حقا طلسما | مجربا بكل ما يتسلما
سميته بجنة الاسماء | دائرة جليلة الاخفاء
هدية ارسلها لي الباري | جاء بها جبريل للمختار
لنصرنا في يوم بدر عندما | امدنا عونا باملاك السما
وقال يا مختار فاعلم وادر | لنصرك اليوم اتينا نسري
وان مولاك تعالى كرما | اهدى الينا طلسما مكرما
وهو لعمري يا حبيب الله | في الوصف قد جل عن التناهي
لان فيه اسم ربي اعظم | بجميع العالمين ترسم
فكل من لاحت له السعادة | كان له في الجيد كالقلادة
اوبك مرقوما على السلاح | كالصارم الابتر والصفاح
فعندها نادى البشير | وقال كالبشر ربك النصير
اهداك طلسما به الاعادي | نزل فهزم فاشكرن الهادي
فسقطت في حجري الصحيفة | ورقها دائرة شريفة
وقال جبريل خذها يا علي | فانها سكينة الرب العلي
تقيك من باس الذي تخشاه | وتوهن العدو اذ تلقاه
سمعت للصوت واشمت الشبح | لكنما مثل لي قوس قزح

ثم انثنى عني وصار رفا علا | حسبك مولاك فعم وقانا
بساحة القوم نزلتم فاعلموا | ساء صباحهم وانت الاكرم
فسر اسماء الاله القاهرة | بالسر فلما تم عليهم دائرة
مذ اسرت وشدت الوثاقا | طفقت سحقا واضرب الاعناق
وغلت الايدي من القوم وقد | تقطعت اكبادهم من الكمد
فانتصرت عساكر الاسلام | على الذين عابدوا الاصنام
وتلك من دعوة خير الخلق | محمد من جاءنا بالصدق
قد كان يوما في تعبداته | مستقبل القبلة في صلاته
وكان عمرو واللعين ومعه | شيبة وعتبة والاربعة
بقية السبعة في بدر | قد اخذوا من ظلمهم والكفر
القوا والقوا في القليب صرعا | وجرعوا كاس المنون صرعا
فانبعث الاشقى من القوم السفل | اتى سلابجزور في عجل
فاحمل السلا وعاد هرولة | محفلا بالويل كل الويل له
وظل خلف المصطفى مراصدا | حتى الى الاذ فانحر ساجدا
القاه ما بين القفا والظهر | فكان للسجود دائني شكر
قلبت النبي نحو ساعة | والقوا بالضحك لهم شناعة
اوحى اليه الله ان شئت معه | نبت يدا اعداك نبت سفعه

فأقبلت فاطمة البتول ... قرة عين المصطفى الرسول

فسبت اللئام جمعا قاطبة ... سبا بليغا ثم ولت ذاهبة

فهذه أسباب أمر أوجبت ... ذكرا الأسماء معانيها زهت

جمعتها ذاترة كالشمس ... منيرة في الذات لا في الحس

أتحفني الله بها تعظيما ... لقدر من ناداه تكريما

بالكوفة الغراء قد شرحتها ... منظومة ذا حكم أودعتها

فمن تلاها زال عنه الشك ... إذ تبرنا الخالص لا عك

علومنا كادت تكون بحرا ... غواصه يخرج منه درا

فكل من رام لنا مناظرة ... يوشك أن يهلك بالمكابرة

يا طالبا لسلكها وصولا ... كن عارفا ولا تكن جهولا

صنعها كما قد جاء فيها نصي ... ولا تكن من غيرها مستقصي

واذ تقوى الله يا من يصنع ... أن اسمه الأعظم فيها مودع

قيام الكائنات كلها ... وربطها به وكذا حلها

تقدست أسماؤه تقديسا ... هي أسما رب للكليم موسى

لما رآها قد بدت تجاها ... قال لأهله آنست نارا

فذ دنا منها رأى نورا سطع ... أذهله رأيا وهام واستمع

ومر فيما قد رأى تعجبا ... ولم يكن قد رآه محتجبا

فعندها ناداه رب أزلي ... وقال يا موسى أنا الله العلي

فلا تخف فأنت من واد طوى ... ببقعة قد قدست ذات سوى

فاخلع نعليك ودس بساطا ... تحببا قد رفعت مناطا

فأنت للتكليم من موضع ... كذا وللتبليغ أو في مسمع

فباسمه الأعظم قد تنشا ... حتى اسمه الكليم صار منشا

يا من يروم نفع الاسم الأعظم ... احفظ الأسماء زهت كالأنجم

وابدأ بنذري يا مجد بالطلب ... لكي بها التعجيل تلقى والأدب

فنذرنا شيء بحسب الطاقة ... تلطفا بذي ابتلاء وفاقه

فكل من يلقاه بالقبول ... فسوف يحظى ببلوغ السول

وقد جعلنا نذرنا المسؤولا ... الجائزة الدائرة الهيولا

أسماء ربي ذي الجلال والمنن ... تجل قدرا أن توازى بثمن

وإنما ذاك من التصديق ... لبلغها في المنهج المضيق

وقل لمن يطعن جهلا عامدا ... اقصر عناك لا تكن معاندا

فإنما نحن ملوك الأرض ... وحكمنا في الخافقين يمضي

فكل معنى من علوم فاخرة ... من مبدأ الدنيا ليوم الآخرة

قد صار كشفا عندنا عيانا ... وكل ذي شيء غدا مهانا

وكلما قد جاء فيه النص ... فهو الذي بخبرنا يقص

فَوَرْدُنَا عَذْبٌ لِكُلِّ عَارِفِ ... وَصِنْفُنَا سَهْلٌ لِكُلِّ عَارِفِ
فَهٰذِهِ مَوَاهِبٌ سَنِيَّة ... أَفَاضَهَا الْمَوْلَى عَلَى الْبَرِيَّة
سِتَّةُ أَسْمَاءٍ جَاءَ بِهَا السَّنَد ... أَحْرُفُهَا تِسْعَةَ عَشَرَ فِي الْعَدَد
فَرْدٌ وَحَيٌّ كَذَا قَيُّومُ ... وَحَكَمٌ عَدْلٌ لِمَنْ يَرُومُ
ثُمَّ الْخِتَامُ قُلْ لَهُمْ قُدُّوسُ ... فَكَمْ بِهِ قَدْ طَهُرَتْ نُفُوسُ
قَدْ ضَمَّنَهَا دَائِرَةٌ مُنِيرَة ... مِنْ حَوْلِهَا الْأَحْرُفُ مُسْتَدِيرَة
بِكُلِّ حَرْفٍ مَلَكٌ كَرُوبُ ... لِلْحَرْفِ فِي خِيطَتِهِ مَكْتُوبُ
لِجُلِّ صُنْعِ اللهِ فِيمَا سَطَرَا ... فَلَا تَكُونَنَّ لِقَوْلِي مُنْكِرَا
عِدَّتُهُمْ تِسْعَةَ عَشَرَ بَرَرَةٌ ... قَدْ أَوْقَدُوا وَأَنَارَا لَظًى لِلْكَفَرَةِ
أَبْطِلْ بِهَا السِّحْرَ بِكُلِّ شَهْرِ ... مِنِ ابْتِدَائِهِ لِثَانِي عَشَرِ
وَصُدَّ أَعْدَاكَ إِذْهُمْ أَقْبَلُوا ... بِكَرِّهِمْ إِلَيْكَ ثُمَّ عَجَّلُوا
لِلسِّتَّةِ الْأَسْمَاءِ فَاتْلُ سُوًّا ... وَعَشْرَ كَرَّاتٍ أَرْدِفْ تَتْرَا
تَرَاهُمْ مُنْهَزِمِينَ خِيفَةً ... مِنْ خِيفَتِهِمْ تَلْحَقُهُمْ رَجْفَةٌ
كَذَا سُلْطَانٌ ظَلُومٌ جَائِرٌ ... لَأَنْتَ فِي أَمْرِكَ مِنْهُ خَائِرٌ
قُلْ حَكَمٌ عَدْلٌ مِرَارًا عَشَرَهْ ... يَا فَرْدُ يَا قُدُّوسُ فَاعْمِ بَصَرَهْ
يُرِيكَ مِنْ بَعْدِ الْعُبُوسِ بِشْرَا ... كَذَا وَبَعْدَ الْعُسْرِ مِنْهُ يُسْرَا
وَكُلُّ ذَا مِنْ سِرِّ الْاِسْمِ الْأَعْظَمِ ... لَا أَنَّهُ مِنْ فِعْلِ عَبْدٍ فَاعْلَمِ

فَصُنْ لِقَوْلِي كَتْمَهُ مُرَادِي ... يَا حَائِزًا دَائِرَةَ الْإِرْشَادِ
فَإِنَّهَا الدَّائِرَةُ الشَّرِيفَة ... أَوْصَافُهَا لَقَدْ بَدَتْ مُنِيفَة
أَوْضَاعُهَا مَا مِثْلُهَا فِي الْمَوْضِعِ ... لِنَفْعِهَا عِنْدِي دَلِيلٌ قَطْعِي
فَهِيَ لِوَقْعِ الْمُرْهَفَاتِ جُنَّة ... كَذَاكَ لِلْمَغْلُولِ تَشْفِي جِنَّه
ثُمَّ لِمَنْ يَشْكُو لِضِيقِ الْحَالِ ... تَوْسِعَةٌ فِي مَكْسَبِ الْحَلَالِ
فَلْيَتَّخِذْهَا لِلصَّلَاحِ عَكْسُهُ ... وَلْيَتَّقِ اللهَ إِذًا فِي نَفْسِهِ
يَا أَيُّهَا الْقَارِئُ ثُمَّ الْمُسْتَمِعْ ... اصْنَعْ لِقَوْلِي وَاعِيًا لِتَنْتَفِعْ
بِبَرَاءَةٍ مِنْهَا كَمَا تَقَدَّمْ ... فِي شَرْحِهَا الْمَنْظُومِ قَبْلُ فَاعْلَمْ
لِعِظَمِ الطَّاعُونِ وَضْعُهَا أَفِدْ ... وَبِالْقَبُولِ الْأَخْذُ شَرْطٌ يَنْعَقِدْ
فَكُلُّ مَنْ قَابَلَهَا بِهَزْلِ ... فَاحْكُمْ لَهُ مِنْ عِزِّهِ بِالْعَزْلِ
فَهٰذِهِ الْأَسْمَاءُ جَلَّتْ عِظَمَا ... أَنْ تُعْطَى ذَا جَهْلٍ وَرَبِّي قَسَمَا
لٰكِنَّمَا الْأَعْظَمُ ثُمَّ الْأَفْضَلُ ... هُوَ الَّذِي تُهْدَى لَهُ فَيَقْبَلُ
أَحْرُفُهُ لِمَ سُطِرَتْ تَسْطِيرَا ... بِتْ بِهَا الْأَمِيرَ وَالْفَقِيرَا
وَقُلْ بِأَنَّ الْوَقْتَ بَانَ وَاقْتَرَبْ ... فَانْظُرُوا الدَّجَّالَ كَالْغَوِيِّ مَنْ كَذَبْ
فَإِنَّهُ يَجُولُ فِي الْبِلَادِ ... وَيُنْشِي الْفِتْنَةَ فِي الْعِبَادِ
فَمَنْ أَرَادَ اللهُ أَنْ نُعِينَهُ ... لَتُحْفَهُ بِهٰذِهِ السَّكِينَة
ثُمَّ اعْلَمُوا مَعَاشِرَ الْإِخْوَانِ ... أَنْ عَوَاهُ آخِرَ الزَّمَانِ

هم علماء زوّقوا أفواههم ... ثم انثنوا واتّبعوا أهوائهم
لم يبتغوا العلم ابتغاء الأجر ... وإنما ذاك لدنيا يشتري
تراهم قد وسّعوا أكمامًا ... وملؤوا بطونهم حرامًا
لذاك تلقى الناس في المذلّة ... إذ زلّة العالم ألف زلّة
درجة العالم إذ لم يعمل ... بعلمه والغير إذ لم يسئل
والفتنة الجمّة يا موالي ... موجبها الزنا على التوالي
وذاك في العالم حين تغشى ... عليهم سوء العذاب يحسي
ففتنة الدجّال ذاك الكافر ... قصّتها ضاقت لها الدفاتر
فنسأل المولى العظيم الشان ... يا مدركًا لذلك الزمان
بأن يقيك شرّ تلك الفتنة ... وشرّ كلّ كربة ومحنة
فمن أراد غبطة الأماني ... في كلّ عصر وكذا أوان
فليتمسّك بحبال قولنا ... ولا يزغ أيضًا كذا عن أمرنا
فإنما نحن على التحقيق ... غوث لكلّ كربة وضيق
ونسأل الله كذا من سأل ... نعبده في كلّ حال لا نزل
أن يختم العمر لنا بالصالحات ... إذ راحة للمؤمنين في الممات
فمن توفّاه بغير فتنة ... كان له عليه أوفى منّة
ثم الصلوة والسلام ثانيًا ... على نبيّ قد حوى المعانيا

محمد أحمد خلق الله ... وخير مولى بلغ التناهي
بمعجزات أعجزت كلّ الورى ... لا شكّ فيها يا أخي ولا امترا
وآله وصحبه من بعده ... قوم تولّوا بوفاء عهده
أزكى صلاة وسلام أبدًا ... ما لاح نجم وضيا الصبح بدا
وهذه أرجوزة التبيان ... حاوية في ضمنها معاني
قد أسفرت عن مفردات من عجب ... وأبرزت عجائبًا من الذهب
ما ضمّتها قبل كتاب حاويًا ... كلّا ولا قد درجت مطاويا
لكنها بنت جلاء فكري ... بكر توافلم تسم بمهر
ثم كلام منه ضمن رجزه ... جواهر قد أخرجت من كنزه

فأعلم الله بما يجديه
والحمد لله بما أطويه

قصيدة لكشف البلاء وجميع الأمراض تقرأ مرة

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ربّ يا خالق البرايا ... يا من تعالى عن الشبيه
ويا كاشف الضرّ والبلايا ... يا من إلى الكرب أرتجيه
يا بحر الفضل والعطايا ... في كلّ وقت لسائليه
يا منفذ الحكم والقضايا ... ولا اعتراض لنا عليه